

NJENE SOLZE

(J. Rednak / M. Vrh / J. Rednak)

Medlo sonce sence riše,
med spomine davnih dni,
tam za vrati naše hiše,
pa nihče več ne živi.

Vsak po svoje šli po svetu,
smo si srečo, kruh iskat.
Ko bila pomlad je v cvetu,
sem jo videl zadnjikrat.

Le pomahala z roko je,
jaz ujel sem njen pogled,
brez besed mi govorila,
kdaj te videla bom spet?

A mamine solze, še vedno bolijo,
kdaj v sanjah še vidim, spet njen obraz.
Kot tam pred staro, samotno kmetijo,
zanjo ustavil takrat se je čas.